

ПАМ'ЯТКА

для поліцейських, державних службовців щодо врегулювання конфлікту інтересів під час проведення службового розслідування, при розгляді заяв, скарг громадян

Відповідно до вимог статті 3 Закону України «Про звернення громадян» під зверненнями громадян слід розуміти викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги.

Статтею 12 Закону України «Про звернення громадян» визначено, що дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про доступ до судових рішень», Кодексом адміністративного судочинства України, законами України «Про запобігання корупції», «Про виконавче провадження».

Згідно з пунктом 9 розділу I Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України, затвердженого наказом МВС України від 15.11.2017 № 930 (далі – Порядок № 930) керівники органів (підрозділів) поліції всіх рівнів згідно зі своїми посадовими інструкціями відповідають за організацію роботи зі зверненнями громадян та з питань їх особистого прийому.

Пунктом 6 розділу II Порядку № 930 визначено «Попередній розгляд звернень громадян». Попередній розгляд здійснює служба діловодства.

Метою попереднього розгляду звернень громадян є їх розподіл для доповіді керівникам органів (підрозділів) поліції відповідно до їх функціональних обов'язків та надсилання їх за належністю до іншого органу державної влади у разі, якщо питання, порушені в зверненні, не входять до повноважень органів (підрозділів) поліції.

Попередній розгляд звернень громадян здійснюється з урахуванням Положення про Національну поліцію, та положень про структурні підрозділи апарату Національної поліції України, міжрегіональні територіальні органи поліції, територіальні органи поліції, а також організаційно-розпорядчих актів Національної поліції України, які визначають розподіл обов'язків керівництва органів (підрозділів) поліції.

Частиною 3 статті 7 Закону України «Про звернення громадян» встановлено, якщо питання, порушені в одержаному органом державної влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, об'єднаннями громадян або посадовими особами зверненні, не входять до їх повноважень, воно в термін не більше п'яти днів пересилається ними за належністю відповідному органу чи посадовій особі, про що повідомляється громадянину, який подав звернення. У разі якщо звернення не містить даних, необхідних для прийняття обґрунтованого рішення органом чи посадовою особою, воно в той же термін повертається громадянину з відповідними роз'ясненнями.

Разом з тим, відповідно абзацу 5 частини 3 статті 53² Закону України «Про запобігання корупції», у разі надходження до органу (підрозділу) поліції

повідомлення про вчинення керівником цього ж органу (підрозділу) поліції корупційного правопорушення або правопорушення пов'язаного з корупцією, таке повідомлення у триденний строк надсилається суб'єкту, уповноваженому здійснювати розгляд чи розслідування фактів, викладених у повідомленні, про що інформується особа, яка здійснила повідомлення.

Якщо до органу (підрозділу) поліції надійшла скарга, яка відповідає у сукупності вимогам статей 5, 7, 16 Закону України «Про звернення громадян», тобто у скарзі викладено суть порушеного питання, міститься достатньо даних, необхідних для прийняття управлінського рішення та додані до цієї скарги рішення або копії рішень, які приймалися за його зверненням раніше, працівником служби діловодства або уповноваженою на те особою органу (підрозділу) поліції, у разі необхідності, готується коротка інформація щодо суті попередньої скарги.

У разі встановлення в ході попереднього розгляду фактів, що можуть призвести до виникнення конфлікту інтересів у керівників органів (підрозділів) поліції при прийнятті управлінського рішення за результатами попереднього розгляду скарги, службою діловодства за необхідності можуть залучатися до попереднього розгляду такої скарги працівники уповноважених підрозділів (уповноважена особа) з питань запобігання та виявлення корупції.

1. Основні складові конфлікту інтересів

Потенційний конфлікт інтересів – наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Реальний конфлікт інтересів – суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Приватний інтерес – будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях.

Враховуючи наведені визначення, конфлікт інтересів може існувати у особи в ситуації, коли одночасно наявні такі його складові:

- в особи є приватний інтерес;
- в особи наявні службові повноваження, під час реалізації яких вона може на власний розсуд вчиняти дії, приймати рішення саме з питання, у якому в неї наявний приватний інтерес;
- такі службові повноваження мають дискреційний характер (тобто є такими, коли особа може на власний розсуд обирати з кількох юридично допустимих дій, рішень).

2. Способи врегулювання конфлікту інтересів

Для врегулювання конфлікту інтересів суб'єкти, на яких поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції» (далі - Закон) зобов'язані (ст. 28 Закону):

1) вживати заходів щодо недопущення виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів;

2) повідомляти не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про наявність у неї реального чи потенційного конфлікту інтересів безпосереднього керівника, а у випадку перебування особи на посаді, яка не передбачає наявності у неї безпосереднього керівника, або в колегіальному органі - Національне агентство з питань запобігання корупції (далі - НАЗК) чи інший визначений законом орган або колегіальний орган, під час виконання повноважень у якому виник конфлікт інтересів, відповідно;

3) не вчиняти дій та не приймати рішень в умовах реального конфлікту інтересів;

4) вжити заходів щодо врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів.

Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не можуть прямо чи опосередковано спонукати у будь-який спосіб підлеглих до прийняття рішень, вчинення дій або бездіяльності всупереч закону на користь своїх приватних інтересів або приватних інтересів третіх осіб.

Безпосередній керівник особи або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади протягом двох робочих днів після отримання повідомлення про наявність у підлеглої йому особи реального чи потенційного конфлікту інтересів приймає рішення щодо врегулювання конфлікту інтересів, про що повідомляє відповідну особу.

НАЗК у випадку одержання від особи повідомлення про наявність у неї реального, потенційного конфлікту інтересів упродовж семи робочих днів роз'яснює такій особі порядок її дій щодо врегулювання конфлікту інтересів.

Безпосередній керівник або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади, якому стало відомо про конфлікт інтересів підлеглої йому особи, зобов'язаний вжити передбачені Законом заходи для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів такої особи.

У разі існування в особи сумнівів щодо наявності в неї конфлікту інтересів вона має право звернутися за роз'ясненням до НАЗК. У разі якщо особа не отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона діє відповідно до вимог, передбачених Законом.

Якщо особа отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона звільняється від відповідальності, якщо у діях, щодо яких вона зверталася за роз'ясненням пізніше було виявлено конфлікт інтересів.

Заходи зовнішнього та самостійного врегулювання конфлікту інтересів

Наявність конфлікту інтересів не обов'язково призводить до фактів корупції, однак підвищує ризик вчинення корупційних діянь. Тому законодавством передбачено низку положень щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів.

Заходи зовнішнього та самостійного врегулювання конфлікту інтересів передбачені вимогами статті 29 Закону.

Зовнішнє врегулювання конфлікту інтересів здійснюється шляхом:

1) усунення особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів (виконання конкретного завдання передається іншому співробітнику);

2) застосування зовнішнього контролю за виконанням особою відповідного завдання, вчиненням нею певних дій чи прийняття рішень (керівник підрозділу призначає «контролера», який перевіряє законність кожного підписаного документа чи вчиненої дії);

3) обмеження доступу особи до певної інформації (поліцейського тимчасового позбавляють доступу до матеріалів конкретної справи або баз даних);

4) перегляду обсягу службових повноважень особи (конфлікт інтересів постійним, керівник підрозділу вносить зміни до посадових інструкцій поліцейського);

5) переведення особи на іншу посаду;

6) звільнення особи.

Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняні до них особи, у яких наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів, можуть самостійно вжити заходів щодо його врегулювання шляхом позбавлення відповідного приватного інтересу з наданням підтверджуючих це документів безпосередньому керівнику або керівнику органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади.

У зв'язку з викладеним, слід зазначити, якщо у поліцейських, державних службовців під час проведення службових розслідувань, при розгляді скарг та заяв громадян існує приватний інтерес, то ці особи не повинні брати участь проведенні службових розслідуваннях та розгляду звернень.

3. Відповідальність за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів

До дисциплінарної відповідальності можуть притягатися працівники поліції за:

- нежиття заходів щодо недопущення виникнення реального конфлікту інтересів;

- нежиття заходів щодо врегулювання конфлікту інтересів.

Адміністративна відповідальність передбачена за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (ст. 172-7 КУпАП), зокрема за:

– неповідомлення особою у встановлений законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів, тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (ч. 1 ст. 172-7 КУпАП);

– вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту, тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (ч. 2 ст. 172-7 КУпАП);

- дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до восьми сот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік (ч. 3 ст. 172-7 КУпАП).

Наслідки притягнення працівників поліції та державних службовців до адміністративної та дисциплінарної відповідальності:

Згідно вимог п. 10 ч. 1 ст. 77 Закону України «Про Національну поліцію України» - поліцейський звільняється зі служби в поліції, а служба в поліції припиняється у разі набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією (ч. 1, 2, 3 ст. 172-7 КУпАП).

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 84 Закону України «Про державну службу», підставою для припинення державної служби у зв'язку із втратою права на державну службу або його обмеженням є набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення державного службовця до адміністративної відповідальності за пов'язане з корупцією правопорушення, яким на особу накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування (ч. 3 ст. 172-7 КУпАП).

Відомості про осіб, яких притягнуто до адміністративної, дисциплінарної відповідальності за вчинення правопорушення пов'язаних з корупцією, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що формується та ведеться НАЗК (ч. 1 ст. 59 Закону).

Приклад 1.

До органу (територіального підрозділу) поліції надійшла скарга громадянина, щодо протиправної діяльності керівника органу (підрозділу) поліції, яка полягає у нездійсненні належного контролю за виконанням своїх службових обов'язків слідчим зі своєчасного та належного внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за повідомленнями цього ж громадянина про злочин. Слід зазначити, що предметом скарги є неналежне, на думку скаржника, виконання керівником органу (територіального підрозділу) поліції своєї функції контролю за діяльністю підлеглих працівників, зокрема слідчого, що призвело до не притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

Відповідно до статті 39 Кримінального процесуального Кодексу України, керівник органу досудового розслідування організовує досудове розслідування та зокрема уповноважений, визначати слідчого, який здійснюватиме досудове розслідування, відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи, вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим.

Із наведеного вище вбачається, що неналежний контроль за діяльністю слідчого за даних умов фактично не здійснив безпосередній керівник цього слідчого (начальник слідчого відділення, відділу, управління), а не керівник відповідного органу (територіального підрозділу) поліції в якому проходить службу слідчий.

Тому, в разі надходження такої скарги у діях керівника органу (територіального підрозділу) поліції відсутній конфлікт інтересів щодо розгляду цієї скарги, оскільки керівник органу (підрозділу) поліції не наділений повноваженнями керівника органу досудового розслідування.

При цьому, зазначену скаргу відповідно до вимог підпункт 10 пункту 6 розділу 2 Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України затвердженого наказом МВС 15.11.2017 № 930 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.12.2017 за № 1493/31361 в порядку підлеглості необхідно надіслати до вищого органу поліції для розгляду по суті, та в обов'язковому порядку надіслати роз'яснення автору скарги щодо неможливості розгляду цієї скарги в органі (підрозділі) поліції, куди надійшла ця скарга.

Приклад 2.

Слідчому доручено розглядати скаргу на свої ж дії, в якій, у тому числі, заявлено клопотання щодо відсторонення його від проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні. У такій ситуації у слідчого буде наявний приватний інтерес, який полягає у небажанні настання негативних наслідків – визнання неправомірними його дій та/або рішень та можливе притягнення до відповідальності. Відповідно до ч. 1 ст. 306 КПК скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора розглядаються слідчим суддею місцевого суду, а в кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, віднесених до підсудності Вищого антикорупційного суду, – слідчим суддею Вищого антикорупційного суду згідно з правилами судового розгляду, передбаченими ст. ст. 318-380 КПК, з урахуванням положень глави 26 КПК. Згідно з вимогами ст. 39 КПК визначення слідчого, який здійснюватиме досудове розслідування та його відсторонення здійснюються керівником органу досудового розслідування. Тобто розгляд скарги на дії слідчого є компетенцією слідчого судді, заміна слідчого у кримінальному провадженні є компетенцією керівника органу досудового розслідування відповідного органу (підрозділу) поліції. Таким чином, слідчий не має законних повноважень щодо розгляду скарги на свої дії та заміни себе на іншого слідчого у кримінальному провадженні. У цьому випадку відсутні службові повноваження, як обов'язкова складова конфлікту інтересів.

Конфлікт інтересів не виникає у випадку вчинення дій або прийняття рішень поза межами наданих службових повноважень.

Однак, розгляд слідчим такої скарги може свідчити про вчинення ним інших протиправних дій, за які передбачена відповідальність.

Тому, в разі отримання такої скарги, слідчий по аналогії з вимогами підпункту 10 пункту 6 розділу II Порядку 930 повинен рапортом (доповідною запискою) повідомити про це безпосереднього керівника для подальшого прийняття ним управлінського рішення.

Приклад 3.

До територіального органу (підрозділу) поліції надійшла скарга щодо можливого вчинення керівником цього ж органу (підрозділу) поліції кримінального корупційного правопорушення, або правопорушення пов'язаного з корупцією.

Відповідно до вимог абзацу 5 частини 3 статті 53² Закону України «Про запобігання корупції», у разі якщо наведена у повідомленні інформація стосується керівника органу або юридичної особи, до якого (якої) воно надійшло, таке повідомлення у триденний строк надсилається суб'єкту, уповноваженому здійснювати розгляд чи розслідування фактів, викладених у повідомленні, про що інформується особа, яка здійснила повідомлення.

В даному випадку, в разі надсилання керівником територіального органу (підрозділу) поліції такої скарги (повідомлення) суб'єкту, уповноваженому здійснювати розгляд чи розслідування фактів, викладених у повідомленні, в діях керівника територіального органу (підрозділу) поліції відсутній конфлікт інтересів, оскільки він не прийняв рішення щодо розгляду скарги (повідомлення) по суті, а також у нього відсутня однак із складових конфлікту інтересів – наділення повноваженнями щодо розгляду даної скарги.

Приклад 4.

До районного управління (відділу, відділення) поліції (далі – підрозділ поліції) надійшла обґрунтована скарга (повідомлення) громадянина щодо незаконних дій начальника підрозділу поліції та начальника ГУНП в області стосовно укриття незаконної діяльності підприємства. Фактично, із змісту скарги (повідомлення) вбачається, що громадянин повідомив про вчинення керівниками підрозділу поліції та ГУНП кримінального корупційного правопорушення.

Відповідно до вимог абзацу 5 частини 3 статті 53² Закону України «Про запобігання корупції», у разі якщо наведена в повідомленні інформація стосується керівника органу або юридичної особи, до якого (якої) воно надійшло, таке повідомлення у триденний строк надсилається суб'єкту, уповноваженому здійснювати розгляд чи розслідування фактів, викладених у повідомленні, про що інформується особа, яка здійснила повідомлення.

В даному випадку, в разі надсилання керівником територіального органу (підрозділу) поліції такої скарги (повідомлення) суб'єкту, уповноваженому здійснювати розгляд чи розслідування фактів, викладених у цьому повідомленні, в діях керівника органу або підрозділу поліції відсутній конфлікт

інтересів, оскільки він не прийняв рішення щодо розгляду скарги (повідомлення) по суті, а також у нього відсутня складова конфлікту інтересів – наявність повноважень щодо прийняття рішень по суті за такою скаргою (повідомленням).

Приклад 5.

До органу (підрозділу) поліції надійшла скарга громадянина на дії керівника органу (підрозділу) поліції щодо, на його думку, неналежного розгляду його попереднього звернення та надання відповіді не в повному обсязі. При цьому, при попередньому розгляді цієї скарги, службою діловодства встановлено, що відповідь на попереднє звернення надано не керівником органу (підрозділу) поліції, а його заступником.

Попередній розгляд здійснюється в тому випадку, коли громадянином дотримані вимоги частини 6 статті 16 Закону України «Про звернення громадян», тобто до скарги були додані наявні у громадянина рішення або копії рішень, які приймалися за його зверненням раніше, а також інші документи, необхідні для розгляду скарги.

Про результати попереднього розгляду скарги громадянина, працівники служби діловодства доповідають керівнику органу (підрозділу) поліції.

У даному випадку, в керівника органу (підрозділу) поліції не виникає конфлікту інтересів, оскільки цей керівник не приймав управлінського рішення за результатами розгляду попереднього звернення громадянина.

За результатами доповіді, керівник органу (підрозділу) поліції доручає розгляд скарги громадянина підлеглим працівникам з урахуванням вимог статті 28 Закону України «Про запобігання корупції» та частини четвертої статті 7 Закону України «Про звернення громадян», тобто не тим особам, які були залучені до розгляду попереднього звернення та/або приймали управлінські рішення за результатами такого розгляду.

Приклад 6.

До органу (підрозділу) поліції надійшла скарга громадянина щодо, на його думку, неналежного розгляду попереднього звернення цим же органом (підрозділом). Скарга містить всі необхідні реквізити (зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, його підпис, викладено суть порушеного питання, достатньо даних для прийняття рішення).

Вирішення порушеного у скарзі питання належить до компетенції органу (підрозділу) поліції.

Попередній розгляд здійснюється в тому випадку, коли громадянином дотримані вимоги частини 6 статті 16 Закону України «Про звернення громадян», тобто до скарги були додані наявні у громадянина рішення або копії рішень, які приймалися за його зверненням раніше, а також інші документи, необхідні для розгляду скарги.

Під час попереднього розгляду службою діловодства встановлено, що автором скарги є близька особа керівника цього органу (підрозділу) поліції.

Законом визначено два види конфлікту інтересів: реальний конфлікт інтересів та потенційний конфлікт інтересів (частина 1 статті 1 Закону України «Про запобігання корупції»).

При цьому, Закон України «Про запобігання корупції» дає визначення терміну «приватний інтерес», який вживається у цьому Законі в такому значенні – будь який майновий чи не майновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами.

Враховуючи зазначені норми Закону України «Про запобігання корупції» та викладені у наведеному вище зверненні обставини, у керівника органу (підрозділу) поліції вбачається наявність приватного інтересу під час розгляду ним звернення, який обумовлений сімейними/родинними відносинами з близькою йому особою. У разі прийняття цим керівником органу (підрозділу) поліції відповідного управлінського рішення щодо подальшого розгляду цієї скарги по суті, прийняття такого рішення може бути кваліфіковано як таке, що було прийнято в умовах реального конфлікту інтересів.

Керівник органу (підрозділу) поліції після доповіді служби діловодства про результати попереднього розгляду скарги зобов'язаний вжити заходів, передбачених пунктом 2 частини першої статті 28 Закону України «Про запобігання корупції», а саме: не пізніше наступного робочого дня з моменту отримання такої доповіді, повідомити рапортом (довідною запискою) про наявність у нього реального конфлікту інтересів свого безпосереднього керівника, надіславши при цьому усі матеріали попередньої перевірки разом із застереженнями працівника уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) з питань запобігання та виявлення корупції, для подальшого прийняття цим безпосереднім керівником рішення щодо врегулювання вказаного конфлікту інтересів, шляхом застосування одного із заходів, визначених статтею 29 Закону України «Про запобігання корупції».

Приклад 7.

До органу (підрозділу) поліції надійшла скарга громадянина на дії працівника цього органу поліції з вимогою притягнути такого працівника до дисциплінарної відповідальності. Скарга містить всі необхідні реквізити (зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, його підпис, викладено суть порушеного питання, достатньо даних для прийняття рішення).

Вирішення порушеного в скарзі питання належить до компетенції органу (підрозділу) поліції.

Працівник органу (підрозділу) поліції, дії якого оскаржуються, є близькою особою працівника, який здійснює реєстрацію, або уповноваженої на те особи, які мають здійснити попередній розгляд такої скарги.

У працівника служби діловодства, або уповноваженої на те особи буде наявний приватний інтерес, який полягає в небажанні настання негативних наслідків для близької йому особи – працівника органу (підрозділу) поліції, дії якого оскаржуються.

Водночас, до компетенції працівника служби діловодства або уповноваженої на те особи не належить вирішення питання по суті та встановлення наявності чи відсутності факту порушення з боку працівника органу поліції та підстав для притягнення його до відповідальності.

Так, працівник служби діловодства або уповноважена на те особа повинні лише здійснити своєчасну реєстрацію.

За даних умов, при реєстрації скарги громадянина, працівником служби діловодства або уповноваженою на те особою, не будуть порушені вимоги статті 28 Закону України «Про запобігання корупції», тобто відсутній конфлікт інтересів, оскільки ці посадові особи не наділені дискреційними повноваженнями і не приймають будь яких управлінських рішень щодо розгляду скарги по суті.

У разі, якщо працівник служби діловодства або уповноважена на те особа не здійснили реєстрації скарги громадянина, яка оформлена належним чином та при цьому повернули скаргу без розгляду із зазначенням формальних причин, в такому випадку, працівник служби діловодства, або уповноважена на те особа будуть діяти в умовах потенційного/реального конфлікту інтересів.

Приклад 8.

Керівник приймає рішення про включення до складу дисциплінарної комісії начальника відділу управління ГУНП в області, який є зацікавленим у результатах цього розслідування, зокрема у встановленні причин і умов, що призвели до вчинення дисциплінарного проступку, оскільки у нього існує приватний інтерес щодо уникнення дисциплінарної відповідальності за неналежне виконання своїх службових обов'язків (наприклад, у разі виявлення факту неналежного контролю з його боку за дотриманням службової дисципліни його підлеглим – поліцейським, стосовно якого було призначено службове розслідування).

Приклад 9.

Керівник приймає рішення про включення до складу дисциплінарної комісії працівника поліції, який є зацікавленим у результатах розслідування, оскільки перебуває в позаслужбових стосунках (особистих, сімейних, кумівство) або раніше перебував у позаслужбових стосунках (особи, які раніше перебували у шлюбі та їх близькі особи) з поліцейським, стосовно якого призначено це службове розслідування.